

TRÄDE, n. 4. (af *Träda* ell. *Tråda*, trampa) Åkerjords tillstånd, då den lemnas obesädd, för att hvila. *Ligga i t. Lägga i t.*, lemna obesädd. *Upptaga ur t.*, åter bruka trädesjord.

TRÄDESBETE, n. 4. Bete på trädesjord.

TRÄDESBUK, n. 5. Det slags åkerbruksmetod, då träde begagnas.

TRÄDESFÄLT, n. 5., -GÄRDE, n. 4., -JORD, f. sing. Åkerfält, gärde, jord, som ligger i träde. I samma mening brukas äfven *Trädesland*, *Trädesåker*.

TRÄDGÅRD, trädgård, m. 2. (uttalas vanligen: trädgård) Inhägnad jordrymd, der fruktträd äro planterade och köksväxter odlas. Se *Fruktträdgård*, *Köksträdgård*. — *Ss. T-sarbete*, *-sfrukt*, *-sport*, *-sredskap*, *-ssaker*, *-sskötsel*.

TRÄDGÅRDSBLOMMA, f. 4. Blomma, som odlas i trädgårdar.

TRÄDGÅRDSBOK, f. 3. pl. — *böcker*. Bok, som handlar om trädgårdsskötseln.

TRÄDGÅRDSDRÄNG, m. 2. Trädgårdsmästares biträde i skötseln af en trädgård.

TRÄDGÅRDSFRUKT, m. 3. Frukt af träd, som planteras i trädgårdar.

TRÄDGÅRDSFRÖ, n. sing. Frö af trädgårdsväxter.

TRÄDGÅRDSGUD, m. 2. (myt.) Den gud, som troddes beskydda trädgårdsskötseln. Priapus.

TRÄDGÅRDSGUDINNA, f. 1. (myt.) Gudinna, som hägnade trädgårdsskötseln. Pomona.

TRÄDGÅRDSJORD, f. sing. Sådan slags jord, som är passande för trädgårdsskötsel.

TRÄDGÅRDSKANNA, f. 4. Sprutkanna, som i trädgård till vattning begagnas.

TRÄDGÅRDSKNIF, m. 2. Krokknif, som af trädgårdsmästare begagnas till trädens beskärning.

TRÄDGÅRDSKONST, f. sing. Konsten att sköta trädgårdar.

TRÄDGÅRDSLÄND, n. 5. Land i en trädgård. *Jfr. Land*, bem. 4.

TRÄDGÅRDSMOLLA, f. sing. Det slags Molla, som planteras i trädgårdar. *Atriplex hortensis*.

TRÄDGÅRDSMÄSTARE, m. 3. Person, som sköter en trädgård. *Ordspr.*, se *Bock*. — *Ss. Trädgårdsmästarehustru*, *-konst*.

TRÄDGÅRDSMÄSTERSKA, f. 4. En trädgårdsmästares hustru.

TRÄDGÅRDSKVARTER, ---ér, n. 5. Kvarter i en trädgård. *Jfr. Kvarter*, bem. 6.

TRÄDGÅRDS SAX, f. 2. Särskilt slags sax, som af trädgårdsmästare nyttjas till beskärning.

TRÄDGÅRDSKYFFEL, m. 2. pl. — *skyfflar*. Redskap, hvarmed gångar och land skyfflas i en trädgård.

TRÄDGÅRDSNÄCKA, f. 4. En art Lungsnäcka, allmän i Sverige, ätbar liksom ostron. *Helix hortensis*.

TRÄDGÅRDSSPÖKE, n. 4. Fågelskrämna, som utsättes i trädgårdar.

TRÄDGÅRDSSTEGE, m. 2. pl. — *stegar*. Stege, som brukas i trädgårdar vid aftagning af frukt.

TRÄDGÅRDS SYRA, f. 4. En art Syra, som planteras i trädgårdar. *Rumex acetosa*.

TRÄDGÅRDS SÄNGARE, m. 3. Sparfågel af Sångareslägtet, som sjunger oupphörligt, döld i något lummigt trä. *Sylvia hortensis*.

TRÄDGÅRDS SÄNG, f. 2. *Jfr. Säng*, bem. 2.

TRÄDGÅRDS TIMJAN, m. sing. En art Timjan, brukad som kökskrädda. *Thymus vulgaris*.

TRÄDGÅRDS TJUF, m. 2. pl. — *tjuvar*. Tjuv, som stjäl frukt ur en trädgård.

TRÄDGÅRDS TÄPPA, f. 1. Helt liten trädgård, mest för köksfrukter.

TRÄDGÅRDS VÄXT, f. 3. Sådan slags växt, som planteras i trädgårdar.

TRÄDGÅRDS ÄRT, f. 5. *T-er* kallas de ärtsorter, som planteras i trädgårdar.

TRÄDKOL, se *Träkol*.

TRÄDKRYPPARE, m. 5. Gångfågel, stor som en sparf; springer, eller liksom kryper, på träden, alltid med hufvudet uppåt. *Certhia familiaris*.

TRÄDLUS, f. 3. pl. — *löss*. Se *Bladlus*.

TRÄDLÄRKA, f. 4. En art Lärka med ett hvitt band öfver ögonen och nacken, en af de bästa sångfåglar. *Alauda arborea*.

TRÄDMOSSA, f. 4. Mossa, som växer på träd.

TRÄDNING, f. 2. Göromålet att träda åkerjord. — *Ss. T-stid*.

TRÄDSALVA, f. 4. Se *Ympvaer*.

TRÄDSKOLA, f. 4. Plats, der unga träd uppdragas af frö eller kärna, för att utplanteras.

TRÄDSTEKEL, m. 2. pl. — *steklar*. Insekt af Steklarna, hvars larv fräter långa gångar i veden af träd och gör den oduglig till virke. *Sirex gigas*.

TRÄDSVAMP, m. 2. Svamp af träd.

TRÄDSYRA, se *Träsyra*.

TRÄDSÄG, f. 2. Säg, hvarmed stammar eller grenar af träd afsågas.

TRÄDÄTTIKA, se *Träättika*.

TRÄFF, m. 2. 1) Händelsen, då man träffar målet vid skjutning, kastning, då man gör ett lyckligt kast, t. ex. i kugel- ell. tärningspel, o. s. v. *Skjuta, kasta, slå t.* — 2) (fig. fam.) Slump. *En lycklig t. Af en t.*

TRÄFFA, v. a. 1. (af *Trefva*) 1) Finna en person, den man söker, eller äfv. tillfälligtvis. *T. den man söker. T. någon hemma. T. en vän på gatan, på källaren. T. på*, se *Påträffa*. — *Syn.* Finna, Råka, Anträffa, Påträffa, Påfinna. — 2) Med kast, slag, stöt, skott o. s. v. hitta, råka, isynn. ett mål, dit man syftat, måttat. *Han t-de mig med en sten. T. kungen med klotet. T. någon midt i ögat. T. målet ell. blott t.*, hitta målet, vid kast, skott, o. s. v. *Det slaget, skottet t-de ej.* (Fig. fam.) *T. hufvudet på spiken, träffa alldeles rätt i tal, gissning, o. s. v.* — 3) Noga och riktigt återge noter, isynn. på vissa instrumenter och vid sång. *T. noterna.* — 4) Naturtroget afbildat ett föremål, isynn. en människas ansigtsdrag. *Målaren har väl t-t uttrycket i hans ansigte. Ni är väl t-d.* — 5) (fig.) a) Drabba. *En olycka har t-t mig. Lotten har t-t mig, fallit på mig.* — b) *T. ell. t. på*, finna, riktigt uppfatta eller uttrycka. *T. ell. t. på ens mening. T. sanningen. Han har t-t på det.* (Absolut) *Det infallet t-r*, innebär sanning. — c) Säges om förebråelser, stickord, då de innebära sanning. *Han kände sig t-d af detta stickord.* (Absolut) *Piken t-de.* — d) *T. anstalt*, foga, vidtagna anstalt, anstala. *T. ett köp, aftala, öfverenskomma om ett köp. T. förlikning*, förlika sig. *T. öfverenskommelse, öfverenskomma.* — *V. n. 1)* (föråldr.) Sammandrabba. *T. med fienden.* — 2) *T. emot*, råka emot, komma emot. *T. ihóp, mötas, råkas. T. in*, se *Inträffa*, bem. 4, samt *Infalla*, bem. 3, t. ex.: *Hvad man förutsade, har t-t in. Jul t-r i år in på en söndag. T. út*, råka ut, t. ex.: *T. illa ut; t. ut*